

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 17. juli 2008

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail ism@ism.dk

MDA/ J.nr. 2009-4806

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 12. juni 2009 følger hermed indenrigs- og socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 452 (SOU Alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Anne Baastrup (SF).

Spørgsmål nr. 452:

"Finder ministeren det værdigt og i overensstemmelse med formålsbestemmelsen for BPA, når Aalborg Kommune ved vurdering af hjælpebehovet kræver, at borgeren som en del af vurderingen skal gå i bad under overværelse af to medarbejdere fra kommunen? "

Svar:

Det kan indledningsvis oplyses, at Aalborg Kommune uopfordret har fremsendt kommunens synspunkter om den konkrete sag til ministeriet. Tilsvarende har Dansk Handicap Forbund fremsendt en henvendelse om sagen.

Kommunalbestyrelsen skal efter § 96 give borgere med omfattende funktionsnedsættelser mulighed for at modtage hjælp i en form, der tager udgangspunkt i borgerens selvbestemmelse, og som tilpasses borgerens ønsker og behov. Vurderingen af hjælpebehovet skal ske i samarbejde med borgeren og eventuelt under inddragelse af fornøden sagkundskab.

Det følger af retssikkerhedslovens § 10, at myndigheden har ansvaret for, at sager, der behandles efter denne lov, er oplyst i tilstrækkeligt omfang til, at myndigheden kan træffe afgørelse. Retssikkerhedsloven gælder, når blandt andet kommunen behandler og afgør sager efter lov om social service.

Det følger endvidere af retssikkerhedslovens § 11, stk. 1, at myndigheden kan anmode personer, der søger om eller får hjælp, om at medvirke til at få de oplysninger frem, som er nødvendige for at afgøre, hvilken hjælp de er

berettiget til, og at lade sig undersøge hos en læge eller blive indlagt til observation og behandling som led i sagsbehandlingen.

Det vil bero på en konkret og individuel vurdering i den enkelte sag, hvilke oplysninger, der bør indhentes for at kunne vurdere hjælpebehovet og træffe afgørelse i sagen. Det er imidlertid en generel pligt for myndighederne at sikre, at afgørelserne bliver materielt lovlige og rigtige. Det forudsætter ikke alene, at alle relevante forhold er belyst ved det foreliggende materiale, men også, at oplysningerne er pålidelige. Er der tvivl om et væsentligt faktum, hører det med til sagsoplysningen at søge tvivlen afklaret, så det kan afgøres, om den pågældende oplysning kan lægges til grund for afgørelsen.

Oplysningen af sagen skal dertil i almindelighed ud fra en almindelig proportionalitetsbetragtning tilrettelægges på den mindst indgribende måde for borgeren under hensyn til tilvejebringelsen af de oplysninger, der er nødvendige for at træffe en lovlig og rigtig afgørelse. Der skal i den forbindelse være et rimeligt forhold mellem det, som en given oplysning skal belyse, og den måde, som oplysningen tilvejebringes på.

Klager over kommunalbestyrelsens afgørelser efter blandt andet lov om social service kan indbringes for det sociale nævn af den person, som afgørelsen vedrører. Det sociale nævn kan tage stilling til retlige spørgsmål, herunder til om de sagsbehandlingsregler, som kommunen har en retlig forpligtelse til at overholde, er fulgt i den enkelte sag.

Ministeriet kan endvidere generelt oplyse, at tilsynet med kommunerne varetages af statsforvaltningen i den region, hvori kommunen er beliggende.

Statsforvaltningens tilsyn er et retligt tilsyn. Statsforvaltningen fører således tilsyn med, at kommunerne overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder. Statsforvaltningerne kan ikke tage stilling til, om kommunernes sagsbehandling er rimelig eller hensigtsmæssig, eller til spørgsmål om skønsudøvelse, så længe skønnet udøves inden for de rammer, der er fastsat i lovgivningen. Statsforvaltningen kan endvidere ikke tage stilling til, om kommunen overholder principperne for god forvaltningsskik.

Statsforvaltningen fører endvidere ikke tilsyn i det omfang særlige klage- eller tilsynsmyndigheder kan tage stilling til den pågældende sag.

Statsforvaltningen beslutter selv, om der er tilstrækkeligt grundlag for at rejse en tilsynssag.

Karen Ellemann

/ Charlotte Aastrup Poole